

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư : aphancao@videotron.ca

WEB: WWW.VOVIWEB.ORG

Số 467

ngày 20 tháng 6 năm 2004

Tờ báo hằng tuần ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Vũ Trụ

Vũ trụ phân hành thông đường đạo
Xuất phát tin lành tự ước ao
Quí tướng Trời cao qui hội tốt
Thành tâm xây dựng tiến hành cao

Kính bái,

VĨ KIÊN

Mục Bé Tám từ 10/04/04 đến 17/04/04

Copyright 2004 by Lương Sĩ Hăng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiểu sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiểu hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phản câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Thật sự tu cần thực hành liên tục hay không?
- 2) Cần nuôi dưỡng ý lực tu tiến hay không?
- 3) Ý lực tu tiến có cần thiết hay không?
- 4) Người tu thiền cần sự tiến hóa hay không?
- 5) Tâm linh tiến hóa bằng cách nào?
- 6) Điển quang là gì?
- 7) Sự chuyển hóa từ đâu tới đâu?
- 8) Chuyển hóa bằng cách nào?

<p>1) Sydney 10-04-04 3:04AM</p> <p><i>Hỏi: Thật sự tu cần thực hành liên tục hay không?</i></p> <p>Đáp: Thưa thật sự tu thì rất cần thực hành liên tục mỗi đêm</p> <p>Kệ:</p> <p><i>Thực hành chất phát mỗi đêm đêm Khai triển chính mình không gián đoạn Quí tưởng Trời cao tự thực hành Quán thông đời đạo tự chơn hành</i></p>	<p>2) Sydney 11-04-04 9:43AM</p> <p><i>Hỏi: Cần nuôi dưỡng ý lực tu tiến hay không?</i></p> <p>Đáp: Thưa rất cần nuôi dưỡng ý lực tu tiến</p> <p>Kệ:</p> <p><i>Dũng mãnh tu tiến tự tiến xuyên Thâm sâu đời đạo trí phân huyền Thực hành chánh pháp duyên Đời Đạo Khai triển chính mình tự vượt xuyên</i></p>
<p>3) Sydney 12-04-04 4:30AM</p> <p><i>Hỏi: Ý lực tu tiến có cần thiết hay không?</i></p> <p>Đáp: Thưa ý lực tu tiến rất cần</p> <p>Kệ:</p> <p><i>Ý lực tu tiến rất cần thiết Quí thương đồng loại lại cần nhiều Nhớ thương qui hội chuyển phân mùi Ý tưởng Trời cao pháp chuyển lời</i></p>	<p>4) Sydney 13-04-04 2:35AM</p> <p><i>Hỏi: Người tu thiền cần sự tiến hóa hay không?</i></p> <p>Đáp: Thưa người tu thiền rất cần sự tiến hóa của tâm linh</p> <p>Kệ:</p> <p><i>Qui nguyên tự thoát chơn hình động Giải quyết chơn tâm tự chuyển vòng Khai triển chính mình tự giác thông Bình minh tận độ thức chơn lòng</i></p>
<p>5) Sydney 14-04-04 4:11AM</p> <p><i>Hỏi: Tâm linh tiến hóa bằng cách nào?</i></p> <p>Đáp: Thưa tâm linh tiến hóa bằng điển quang đến tối vô cùng tận</p> <p>Kệ:</p> <p><i>Vô cùng tiến hóa triển tâm linh Giải nghiệp tâm minh đường chính đạo Cảm tưởng đời nay tự ra vào Quán thông đời đạo tự qui màn</i></p>	<p>6) Sydney 15-04-04 1:16AM</p> <p><i>Hỏi: Điển quang là gì?</i></p> <p>Đáp: Thưa điển quang là hợp khí cùng Trời Đất.</p> <p>Kệ:</p> <p><i>Hiệp khí cùng Trời Đất tự tiến hòa Cảm thông điển giới sống chan hòa Gieo duyên tận độ trí tâm an Giải khổ chính mình tự vượt qua</i></p>
<p>7) Sydney 16-04-04 1:43AM</p> <p><i>Hỏi: Sự chuyển hóa từ đâu tới đâu?</i></p> <p>Đáp: Thưa sự chuyển hóa từ lúc chào đời cho đến nay.</p> <p>Kệ:</p> <p><i>Chào đời chuyển hóa khắp nơi nơi Chuyển hóa thực thi ý của Trời Giải tỏa ưu phiền khắp các nơi Thành tâm hướng thượng tự về Trời</i></p>	<p>8) Sydney 17-04-04 8:12AM</p> <p><i>Hỏi: Chuyển hóa bằng cách nào?</i></p> <p>Đáp: Thưa chuyển hóa bằng luật nhân quả</p> <p>Kệ:</p> <p><i>Luật nhân quả tiến hóa từ đâu Khai triển vô cùng khổ nạn mau Tiếp nối chuyển trau cùng thức giác Xuyên qua động loạn tự khai màn</i></p>

TRÍCH BĂNG ÔNG TÁM THUYẾT GIẢNG

TRUNG TIM BỘ ĐẦU LÀ TIM CHÂN CHÁNH ଓঝও * ପାତ୍ର

“Người ta niệm Phật niệm trong tim, mà ông chỉ tôi niệm trung tim bộ đầu?”

Trung tim bộ đầu mới là cái tim chân chánh để đi lên trên. Còn cái con tim ở thế gian là cái tim đấu tranh, củng cố cái giả tạm mà thôi. À... thành ra chúng ta bỏ, chúng ta tu ở đây kêu bằng dọn nhà dọn cửa, nay dọn một chút, mai dọn một chút, dọn cho nó vượt khỏi cái con tim của cha mẹ tạo, để cho nó lên trung tim điển quang bộ đầu. Cho nên Phật đã vẽ sẵn một cái hào quang cho thấy rằng mọi người đều có cái đó chứ không phải chỉ ông Phật mới có.

Chúng ta tu rồi, chúng ta nhắm mắt thấy sáng, người nào cố gắng tu thì bộ đầu nó mở, đó là cái hào quang. Cái đó là cái sáng suốt. Cái con tim ở đồi nó cũng sáng suốt, nhưng mà nó giam hãm ở tùng thấp hơn. Böyle giờ chúng ta muốn trở về quê xưa chốn cũ, chúng ta phải lên cái tùng cao hơn, mượn cái trốn từ đó mới đi lên được, chứ còn nuôi dưỡng cái con tim của thế gian này thì chết rồi nó cũng ở thế gian luân hồi. Cho nên ở thế gian này có cảnh ma quỷ bắt bớ ông lên bà xuống, là những người đó muốn tu lầm, nhưng mà tu với con tim thôi.

Ở thế gian, nó thuộc về giới Địa Tiên, rồi cắt gác đi làm chuyện Thần Thánh thế gian chứ nó không có được đi về Phật. Trước kia nó cũng nói chuyện Phật mà đi về Phật không được. Tại vì nó không dứt khoát cái con tim của nó, nó còn nuôi dưỡng theo cái con tim ở thế gian thì nó phải luân hồi lại thế gian.

Cho nên các bạn tu ở đây là tôi nhắc hoài, phải lấy trung tim bộ đầu mới thấy cái điển, còn không lấy trung tim bộ đầu thì không bao giờ thấy cái điển. Lấy cái tâm này thì càng ngày càng bứt rứt, tu không có được.

Thông Báo của UBTCĐH Tình Trời Tận Độ 2004 Tại Honolulu, Hawaii

Kính thưa Quý Bạn Đạo,

Xin quý bạn lưu ý:

1) Vấn đề bảo hiểm du lịch: Xin quý bạn kiểm lại xem nếu chưa có bảo hiểm du lịch (có thể trang trải chi phí bệnh viện hoặc đưa về quốc gia mình cư ngụ trong trường hợp đau khổ cấp) đã mua chung với bảo hiểm sức khỏe, nhà, xe hoặc thẻ tín dụng thì cần mua phần bảo hiểm du lịch trong thời gian ở Hawaii và đi du thuyền. Phần bảo hiểm này có thể mua khi quý bạn mua vé máy bay.

Hãng tàu cũng có bán bảo hiểm trong thời gian du thuyền, giá trung bình là 99 USD một người. Nếu muốn biết thêm chi tiết về bảo hiểm này, xin xem website:

http://www.ncl.com/more/travel_care.htm

Xin quý bạn thông báo cho BTC **trước ngày 28 tháng 6** nếu cần mua bảo hiểm của hãng tàu.

2) Vì điều luật an ninh của hãng tàu, chúng tôi cần cho hãng tàu biết Số Thông Hành (Passport Number), Ngày/Tháng/Năm Sanh (Date of Birth) và Tên như trong Passport của mỗi hành khách (LEGAL NAME) trước khi được cấp vé tàu. Xin quý ban nào chưa thông báo những điều trên vui lòng liên lạc cùng BTC càng sớm càng tốt.

3) Xin quý bạn xét lại tên ghi trong Cẩm Nang (LEGAL NAME) và tên trong Sổ Thông Hành (Passport) và thông báo ngay cho BTC nếu có sai biệt, vì tên trên vé tàu phải giống như tên trong giấy tờ (Passport hoặc thẻ xanh).

4) Tất cả quý bạn đạo đều phải có **sổ thông hành** (passport) hoặc **thẻ xanh** mới được lên tàu, kể luôn cả bạn đạo ở Mỹ. Xin quý bạn nhớ đem giấy tờ cần thiết.

Thành thật cảm ơn sự lưu ý của quý bạn, và ước mong sẽ được hội ngộ cùng Đức Thầy và quý bạn tại Đại Hội Tình Trời Tận Độ.

Kính thư,
UBTCĐH VV QT

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

1) Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho Cụ VŨ NGỌC DUNG là thân phụ của bạn đạo Vũ Anh, từ trần lúc 8 giờ sáng ngày 11-06-2004 (nhằm ngày 24 tháng 4 năm Giáp Thân) tại bệnh viện Alexandria VIRGINIA, hưởng thọ 77 tuổi.

Xin chân thành cảm ơn quý bạn đạo.

Thiền đường Hồng Binh Hoàng & toàn thể bạn đạo vùng Hoa Thịnh đốn

2) Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho thân phụ của bạn đạo Bùi Đức Phương Đức Quốc, ông cụ Bùi Văn Tác, mất ngày 03.05.2004 Dương Lịch tức ngày 15.03.2004 Âm Lịch, hưởng thọ 68 tuổi. Đã hỏa táng tại Biên Hòa Việt Nam sớm được siêu thăng thịnh độ.

Hội Ái Hữu Vô Vi Đức Quốc

THÔNG CÁO VỀ BUỔI SINH HOẠT “THỰC HÀNH SUM HỢP” DÀNH CHO CÁC BẠN ĐẠO VÙNG ĐÔNG BẮC HOA KỲ TRONG DỊP LỄ ĐỘC LẬP (July 4th).

Nhân buổi lễ Độc Lập, Hội Ái Hữu Vô Vi Pennsylvania & New York rất hân hạnh được Đức Thầy nhận lời đến tham dự buổi lễ ra mắt Hội Ái Hữu Vô Vi Pennsylvania & New York, cùng dự buổi sinh hoạt tâm tình với bạn đạo vùng Đông Bắc Hoa Kỳ tại khách sạn Wyndham, 1111 Route 73 North, Mount Laurel, NJ 08054. Tel. 856-234-7000. Buổi sinh hoạt vào cuối tuần kế trên đã được Đức Thầy cho tên là: Thực Hành Sum Hợp.

Check-in time: thứ sáu, từ 3:00PM ngày 2 tháng 7 năm 04 đến trưa ngày thứ hai ngày 5 tháng 7 năm 04.

Nhân dịp này, chúng tôi cũng có tổ chức buổi ra mắt DVD thiền ca Tiếng Trống Đại Đồng vào trưa chủ nhật ngày 4 tháng 7 năm 04 tại nhà hàng:

Saigon Maxim Restaurant
612-632 Washington Avenue
Philadelphia, PA 19147
Tel: 215-271-8838

Các bạn đạo có thể mời gia đình cùng bằng hữu đến dự buổi văn nghệ ra mắt DVD thiền ca Tiếng Trống Đại Đồng bằng cách liên lạc với ban tổ chức để lấy thiệp mời. Buổi văn nghệ sẽ có mặt của

các ca sĩ: Ai Vân, Anh Dũng với ban nhạc sống Hoàng Thi Thi cùng với vũ đoàn Vô Vi từ Toronto sang.

Đây là một cơ hội đặc biệt mà Đức Thầy dành cho các bạn đạo vùng Đông Bắc Hoa Kỳ, để có dịp đến thăm Thầy và tâm tình với Đức Thầy trong trạng tự & thương yêu. Xin kính mời quý bạn đạo vùng Đông Bắc Hoa Kỳ đến tham dự đông đủ, Nếu các bạn đến bằng máy bay, thì phi trường đáp xuống sẽ là: Philadelphia airport.

Tên Họ:		
Phòng 4 người:	245\$	
Phòng 3 người:	260\$	
Phòng 2 người:	305\$	

Xin được sắp chung phòng với:

- 1) _____
- 2) _____
- 3) _____

Hạn chót ghi danh ngày 21 tháng 6 và bản đồ chỉ dẫn là From North: New jersey turn pike south, exit 4 se gap Hotel. From West: 295N exit 36A to 73S. Holtel bên trái. From South: New jersey turn pike N exit 4 to 73N Holtel kế bên.

Gía tiền trên đây gồm có: ba buổi ăn sáng, hai buổi ăn trưa và tối từ tối thứ sáu đến sáng thứ hai.

Để ghi danh, xin các bạn có liên lạc với:

Tại Philadelphia:

- Nguyễn Văn Phước: tel.610-779-1271
email: nguyenphuocv@netzero.com
- Nguyễn Đức Hạnh (sau 6:00pm) 610-275-3315.
- Vũ Thảo : tel. 856-6273624
email: phutran1983@yahoo.com

Tại New York:

- Nguyễn Minh Châu: tel: (631)952-4642
email: VOVINEWYORK@aol.com

Khi gởi checks, xin đề như sau và gởi về địa chỉ dưới đây:

VoVi Friendship Association of Pennsylvania

3605 Reed St

Philadelphia, PA 19146

Tel: 215-467-2763 (sau 6 giờ chiều)
quachchi2004@yahoo.com

Hội Ai Hữu Vô Vi Pennsylvania
Hội Ai Hữu Vô Vi New York
Vô Vi Multimedia Communication
Trân Trọng Kính Mời,

THƠ

CƠ TÂN ĐÔ.

Tu phải giúp mọi người nêu Đạo,
Tu không được chế nhạo người hiền,
Thương người được hưởng phước thiên,
Nhữ khuyễn thiên hạ Tu Thiền Vô Vi.

Dời và Đạo như đi hai bánh,
Tinh tấn hành giữ bản thân an,
Tham dục hành pháp không kham,
Thân hao khí tản, nát tan đường về.

Lời ngạn ngữ hồn quê thồ lộ,
Nét mực Tàu chạm trổ gỗ nên,
Cầu cho Phật độ nhiều thêm,
Soi gương trí tuệ, bước lên Thiên Đài.

Tu lập chí phải hay đoạn tuyệt,
Lưới Hồng Trần giải quyết cho xong,
Danh lợi giã tạm dừng mong,
Lợi danh còn tưởng thì lòng chưathanh

Tu còn muốn cạnh tranh với thế,
Thời xin đừng mưu kế thiệt hơn,
Tu đừng tổn đức hại nhơn,
Thương yêu tha thứ như đòn suôn dây.

Phật chỉ độ người đầy duyên phước,
Đầy công hành từng bước đi lên.
Hành sao giờ Tý đừng quên,
Âm dương tương hội lập đàn tiến thân.

Tu đừng có tinh thần ỷ lại,
Pháp trao rồi, tự giải trước tâm,
Tự Tu, tự sửa tiến thâm,
Minh tâm kiến tánh tự tầm sửa sai.

Vốn trong ta Thanh Đài có sắn,

Sớm, trưa, chiều dài dăng luyện trau,
Người đi trước, độ người sau,
Khai thông đường Đạo về châu Chúa Cha.

Thầy không tiền, cứu châm miễn phí,
Giới giàu sang bố thí lẽ thường,
Phục Thầy ta hãy noi gương,
Đường Tu trắc trở, Thầy thương nhiệm mâu,

Người trình độ rừng sâu cung kiếm,
Giữa chợ đời chẳng hiếm tu vui!
Lục căn hay xúi ngũ vùi,
Trở về Tâm nội hướng mùi Đạo an.

Nghĩ đến Thầy hai hàng nước mắt,
Ngang Nancy lòng thắt quặn đau,
Khấn cầu Thầy hãy về mau,
Tình thương tràn ngập, với nhau Thầy Trò.

"Sing" không "Đô", sao mò qua được,
Để xin Thầy ban phước trợ duyên,
Thôi dành ở lại Nam miền,
Gắng công hành pháp, khỏi phiền Thầy ta.

Kính Bái.

MINH NGHĨA.

Bình Hưng Hòa, 3-6-04

=====

BẠC TRẮNG NỐI LÒNG

Tóc xanh nay đã bạc màu
Vẫn chưa đủ diễn di vào Vô Vi
Vương mang một nỗi yêu vì
Làm sao có thể chia ly một thời?
Bên gánh đạo, bên gánh đời
Ta như khập khẽn nửa vời đường tu
Mắt nhìn vương lầm bụi mù
Huệ tâm mờ ảo bao thu vẫn mờ
Thời gian nào có đợi chờ
Tuổi già sức yếu, Chọn Lời chưa thông

Quẩn quanh cõi tạm cơ còng
 Tuởng chừng trôi dạt giữa dòng sông mê
 Tình Đời, duyên Đạo lê thê
 Làm sao giải thoát đặng về Cõi Chơn
 So dây lạc mãi cung chờn
 So đo hồn vía tui hồn càng nguy!?
 Nhủ lòng, thôi gắt mà đi
 Bởi đã mang tiếng Vô Vi Sĩ Thiên
 Dù đời còn lắm truân chuyên
 Tâm ta vẫn quyết tìm miền tĩnh thanh
 Dù nay tóc chẳng còn xanh
 Bạc đầu vẫn quyết Thiên Hành Vô Vi!

THIỀN ĐĂNG
 (01-06-2004)

=====

LÒNG SON TRÂU TRẮNG
 (Hoạ đáp bài của Huynh TD)

Thiền Đăng một tấm lòng son
 Diển thiền tỏa sáng thơ hồn Vô Vi
 Tu thiền trâu trắng sân si
 Bạc đầu tham học từ bi cửa thiền
 Song tu đời đạo khắp miền

Phước còn kém phước huệ còn vô minh
 Vì chưng hoa đốm thất tình
 Sáu con khỉ nhỏ rập rình lăng xăng
 Nhìn trăng thấy bóng trăng soi
 Tọa thiền tóc bạc như vôi cởi lòng
 Người ngồi hóa đá tượng đồng
 Mà hồn bay bổng như rồng trên mây
 Ngày thời gặt hái cấy cày
 Phước diên Bé Tám học bài tu thân
 Ban vui cứu khổ bần dân
 Pháp Vô Vi ấy đặng về Cõi Chơn
 Tình đời Duyên đạo hòa đờn
 Thiên Ca vài tiếng Thơ Thiền diễn năng
 Phát triển diễn năng Thiền Đăng
 Mình người tu học Vô Vi Sĩ Thiên
 Tuổi già gắt sức tu thiền
 Hiện tiền an lạc, hiện tiền tĩnh thanh
 A di đà phật lòng lành
 Soi hồn theo bước Thiên Hành Vô Vi.
 5 THÀNH - CỦ CHI

(02-06-2004)

BẠN ĐẠO VIẾT

NHẤT LÝ THÔNG

Ở trong kinh nhà Phật người ta nói "Nhất lý thông". Nhất lý thông là sao ? Người thì nhiều ý, nhiều lý thì mới hay. Chứ "Nhất lý" thôi thì có gì đâu mà hay phải không. Có lý luận như vậy thì mới biết đâu là phàm văn đâu là Phật văn. Phật văn có nghĩa là "Một lý, Nhất lý" thôi mà họ quán thông tất cả. Còn phàm văn có nghĩa là một lý mà người ta xé ra muôn vàn vạn lý, như câu : "Nhất bản tán vạn thù". Rồi họ tự phong lên cái lý của mình là đúng và bắt người khác phải nghe theo lý mình.

Thí dụ một câu thông thường họ hay cho rằng như vầy nè. Họ dùng cái chữ thương mà xé ra một ngàn mảnh thương. Như thương thì phải có thái độ như vầy, như vầy, như là năn nỉ, chiêu chuộng, tâng bốc, tặng đồ cho quà .v.v.v. Cái người kia làm không đúng và thực hiện cũng chưa đủ. Mà thương thì phải đủ kiểu thương, như là giống như cái ông hàng xóm, cái bà hàng xóm. Rồi đi cao lên nhiều bậc nữa như là tiểu thư, mệnh phụ, công nương. v.v.v. Nói tóm lại là nhìn cái bề ngoài của người khác thì sao, rồi gắn vào mình. Và bắt cái người kia phục vụ cái chữ thương theo ước vọng mình mong muốn.

Từ cái chữ thương đó, rồi nó phân biệt đủ giai cấp. Riết rồi cái chữ thương không có ai làm nổi, với cái tính độc tài đó. Cái chữ thương sanh ra cả ngàn mảnh rồi biến mất luôn. Rồi đi tới cái chữ ghét. Ông hay bà mà thực hiện cái chữ thương không như ý của tôi, thì tôi bỏ, tôi ly dị luôn. Cái lý phàm văn là như vậy đó. Nó đi theo cái tính chất độc tài, làm theo bên ngoài mà tự gán vào mình và tưởng rằng cái lý đó đúng. Và cứ thế thì nó tiếp tục diễn hành tới, tới nữa. Càng đi tới thì càng xa cái tâm và xa luôn cả chân lý của chính mình.

Thử hỏi lại cái chân lý của nhà Phật thì họ lại cho sai và không hiểu. Trong kinh Phật dạy chỉ có một lý thôi, mà ngược lại phàm văn. " Ghét mới là thương " và " Thương mà không còn thương nữa

mới thật sự là thương ”. ” Nhất lý thông ” của nhà Phật là một tấm gương như soi chiếu ngược lại cái lý của thế gian. Như đã trình bày ở bên trên. Bởi vì sao, Phật thấy cả hai mặt ghét và thương.

Như người ta nói ghét ghét, Phật Ngài nói đúng đúng. Họ ghét tức là họ thương mình đó. Cũng như người ta bỏ công khó nhọc ra mà chỉ dẫn cho người tu sửa chữa lại những cái sai của mình. Mà tự mình sửa lấy và tiến lên từ cái ghét của người khác. Phật Ngài nói và cất nghĩa như vậy từ cái ghét mà biến thành thương lại người ghét mình. Người nào thực hành lời Phật Ngài dạy và Đức Chúa dạy thì sẽ hiểu cái câu nói của Ngài coi kẻ thù là thầy là bạn.

Tại vì Phật và Chúa làm những điều thanh nhẹ, thì cái khói nặng trước phải thù nghịch chứ. Nhờ cái sự thù nghịch đó mà Phật Ngài nhẹ hơn thêm mà ống cám ơn kẻ thù. Càng thù nghịch người ta chừng nào, thì mình càng chứng minh cho người khác họ thấy cái tánh hung tợn thù nghịch của mình. Cũng như ngày xưa Đức Chúa bị đóng đinh giết chết của những người thù nghịch ổng. Thì ngày nay giờ này mình mới thấy cái bộ mặt ác độc thù nghịch kia. Mà nhờ vậy thì Đức Chúa mới nổi tiếng như bây giờ và ngược lại Đức Chúa Ngài còn cám ơn mấy cái ông thù nghịch ổng. Mà căn dặn đệ tử không được trả thù.

Đó thì cái lý của nhà Phật là một lý thô, phản chiếu lại thì Phật Ngài quán triệt giữa hai cái ác và thiện. Mà từ đó vun bồi thêm đức thiện. Đức thiện thì nó có sẵn trong mọi hành giả. Đức thiện là gì ? Đức thiện là cái tánh từ bi. Từ bi là Phật rồi chứ còn gì nữa.

Còn cái câu phàm văn nói thương thì Phật Ngài nói ghét là sao. Nó phản chiếu lại như trên. Người phàm họ nói thương là họ lo cho đủ thứ, muốn cái gì cũng được, đòi cái gì cũng được. Mà người phàm lo như vậy thì cái người kia họ khoái rồi họ sanh tệ. Họ không muốn làm cái gì nữa, thậm chí ăn mà họ cũng muốn có người đút. Trái lại họ còn cao vọng đua đòi thêm, càng muốn càng đòi hỏi thêm họ mới chịu. Rồi sanh ra cái tham vọng bành trướng thêm, tham không được sanh ra oán thù. Như vậy từ cái chữ thương mà biến thành cái chữ ghét không.

Đó thì cái Nhất Lý của nhà Phật ngoài không giới rỗi thì Phật Ngài mới quán thông là như vậy. Mà người ta thấy cả hai mặt trái và phải, tối và sáng, thiện và ác. Tối và sáng cũng giống như khôn với ngu. Người ngu là tối người khôn là sáng. Người ngu thì họ làm hoài học hoài mà họ cũng còn cảm thấy là ngu. Là vì họ theo cái ông khôn đó để học khôn. Học hoài mà không thấy khôn. Bởi vì đi theo cái ông khôn đó thì làm sao mà khôn cho được. Chính cái ông khôn đó ống cũng ngu thấy mồ. Ống làm việc gấp ngàn lần hơn cái ông ngu, ống khổ hơn cái ông ngu gấp triệu lần. Thì thử hỏi ống khôn cái chỗ nào. Thời buổi này cái ông ngu cũng ăn được thịt bò beef steak, uống sâm banh và đi xe huê kỳ được mà. Thì cái ông khôn có hơn gì cái ông ngu đâu. Hai cái ông này khổ là tại gì chưa có chịu tu theo pháp lý Vô Vi thôi.

Còn cái câu ” Thương không còn thương nữa mới thật sự là thương ”. Hỏi tại sao mà kỳ vậy, lời của Phật nói là như vậy không đó. Phật pháp nan văn mà. Phật Ngài thương, Phật Ngài giúp mà Phật Ngài không có nhìn. Không có nhìn là bề trên họ chỉ để cho mình tự ý muốn làm sao thì Ngài cũng chiều. Rồi Ngài giúp theo cái trình độ hiểu biết của mình. Trong những lúc mình bị khổ nạn và ngặt nghèo. Và cũng có nghĩa là bề trên cũng nhìn mình 24/24 mà mình không có hay không có biết.

Bề trên giúp mình họ đâu có để cho mình hay. Đi trong với vô hình rồi mới biết điều này. Bề trên đã tận độ cho mình từ ly từ tú. Luôn luôn lúc nào cũng tận độ, thương thật là thương. Để tôi thí dụ cho mình thấy trước mắt những người tu được giới vô hình ân độ và bề trên ân độ. Nên nhớ bề trên chỉ ân độ cho mình trong lúc lâm nạn. Mình phải đem so sánh giữa mình và một người không tu, không biết tới bề trên. Thì cả hai đều cùng gặp tai nạn như nhau. Người biết đạo, người biết ơn trên tai nạn nó nhẹ hơn người không tin có bề trên. Lắm lúc mình tự nói như vầy là phải chết phải vô nhà thương sao mà

việc xảy ra mạnh bạo như vậy, sao mà tai nạn sơ sài. Có lầm lúc mình khổ như là chết đi cho rồi sao mà mình không chết. Nhưng mà tại sao mình vượt qua cái khổ đó, giờ nghĩ lại mình không hay. Mà hiện giờ mình sướng hơn, nếu mà ngày xưa khổ quá chết đi, thì giờ này đâu có biết cái gì. Những người tu sẽ được bồ trên cứu trong cảnh khổ.

Nhiều người khổ quá rồi oán Trời trách Phật. Nhưng mà từ xưa cho tới giờ Trời Phật vẫn thường theo dõi giúp đỡ và cũng hằng sống với chúng ta. Trời Phật họ đã khổ gấp triệu lần hơn chúng ta mà chúng ta đâu có hay có biết họ đã làm gì. Bổn phận bồ trên cũng giống như bổn phận mình lo cho con mình và lo cho cháu mình.

NHẤT LÝ THÔNG

Ví bằng một lý mà thôi
Trong không mà thấy hiện tiền lộ ra
Lộ ra cái cảnh chợ đời
Quân bình đời đạo ta thời thấy ngay
Thấy đời động loạn gớm ghê
Bay ra toàn cảnh tranh giành với nhau
Tranh nhau tới chết vẫn còn
Suy tư ấm ức vẫn còn say mê
Tâm mê ý động loạn cuồng
Tứ quang thờ thẫn thẫn thờ không hay
Hay không là ở chính mình
Tim con đường đạo chính mình phải tu
Tu thì dứt bỏ trần tâm
Dẹp luôn chủ kiến chính mình phải xây
Xây cho tánh nết thật thà
Con đường chân đạo sáng ngồi trong tâm
Từ đời qua đạo chuyển xoay
Quân bình hai ngã thoát vào hư vô
Hư vô ngoại giới không lời
Thái bình tự tại an du phần hồn
Lý Trời có một chẳng hai
Trong không mà thấy hai bên đạo đời

Kính báu
Lê Thành Lợi
Đan Mạch, ngày 27-08-2002